

Vypraveno

dne 12. 1. 2016

příloha

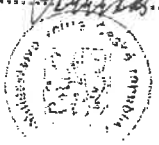

MVCRP012ZALS

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 12. 1. 2016
podpis: Milana Chovance

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0526 r

V Praze dne 22. ledna 2016
Č. j.: MV- 151847- 4/VS- 2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako správní orgán příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), rozhodl o včasném rozkladu, který podala , roz. eva, nar. 1975 Groznyj – Ruská federace, státní občanka Ruské federace, trvale bytem , (dále také „žadatelka“), proti rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 23. 7. 2015, č.j.: VS-4552/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 40/1993 Sb.“), vyhověno její žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. a) ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, se rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 23. 7. 2015, č.j.: VS-4552/835.3/2-2014, ~~z r u š u j e a věc se v r a c í k novému projednání.~~

Odůvodnění:

I.

Žadatelka požádala dne 9. 12. 2013 prostřednictvím Krajského úřadu Zlínského kraje o udělení státního občanství České republiky. Žadatelka se dle svého sdělení zdržuje na území České republiky od začátku ledna 2004, dne 24. 4. 2006 jí byl udělen azyl, čímž získala na území České republiky trvalý pobyt.

Žadatelka je od dubna roku 2011 rozvedená, otec jejich tří dětí, narozených v letech 1999, 2004 a 2006, nezahrnutých do této žádosti, je státní občan Ruské federace. U žadatelky se jedná o druhou žádost, předchozí, do níž byly všechny děti se souhlasem jejich otce zahrnuty, byla zamítnuta z důvodu nenárokovosti udělení

státního občanství České republiky, a to ani při splnění zákonných podmínek pro udělení. K nezahrnutí dětí do současné žádosti žadatelka písemně sdělila, že není s jejich otcem v žádném kontaktu, a proto ho nemůže požádat o souhlas s podáním žádosti i pro ně. Podle žadatelky se děti dosažením zletilosti rozhodnou samy, zda chtějí o státní občanství České republiky požádat. Žadatelka od září roku 2011 pracuje v Technických službách Morkovice - Slížany jako osobní asistentka pro seniory. V dotazníku k žádosti uvedla jako příjem částku 13 555 Kč a 3 000 Kč přídavky na děti. Nájemní smlouvu na byt v obytném domě má uzavřenu s jeho vlastníkem, Městem Morkovice – Slížany.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 11. 2. 2015 řízení o žádosti přerušilo do 30. 3. 2015, současně s výzvou na doložení konkrétních dokladů, které žadatelka v této lhůtě Ministerstvu vnitra doručila. Zároveň ji tímto usnesením informovalo o zahájení správního řízení o její žádosti, a poučilo ji ve smyslu § 36 a § 38 správního řádu o právu seznámit se se spisovým materiálem, vyjádřit se k jeho obsahu, případně navrhopvat jeho doplnění. Žadatelka této možnosti nevyužila ani na základě přípisu Ministerstva vnitra ze dne 29. 6. 2015 o shromáždění podkladů pro rozhodnutí, a o možnosti se s nimi ve stanovené lhůtě obeznámit.

II.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatelka splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c), d) a e) zákona č. 40/1993 Sb., neboť udělením azylu získala ke dni podání žádosti trvalý pobyt na území České republiky, který trvá více než pět let a převážně se zde zdržuje. Výpisem z Rejstříku trestů doložila, že nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin; prokázala znalost českého jazyka a plní povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky a povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky.

Podmínku pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/1993 Sb. žadatelka již odkazem na novou právní úpravu státního občanství od 1. 1. 2014 neprokazuje.

III.

Rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 23. 7. 2015, č.j.: VS-4552/835.3/2-2014 byla žadatelce žádost podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb. zamítnuta s odůvodněním, že rozhodování o přijetí do státního svazku České republiky je podle české právní úpravy ve sféře správního uvážení Ministerstva vnitra, do jehož působnosti posouzení žádosti podle zákona č. 40/1993 Sb. náleží. Ministerstvo vnitra odkázalo rovněž na usnesení Ústavního soudu č.j.: IV. ÚS 586/99

ze dne 8. 3. 2000 a navazující usnesení č.j.: II. ÚS 624/06 ze dne 17. 5. 2007, v němž byla rozpracována teze, že není žádného základního práva, které by suverénní stát mohl porušit tím, že cizinci státní občanství neudělí. Takové rozhodnutí není v rozporu ani s Evropskou úmluvou o státním občanství. Podle Ústavního soudu zákon č. 40/1993 Sb. nezakotvuje nárok na udělení státního občanství České republiky při splnění zákonných podmínek, ale pouze možnost toto získat.

IV.

Proti zamítavému rozhodnutí podala žadatelka včasný rozklad, jímž nesouhlasí se zamítavým rozhodnutím Ministerstva vnitra a považuje ho za nepřezkoumatelné a nezákonné, neboť odůvodnění napadeného rozhodnutí neobsahuje úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení podkladů pro vydání rozhodnutí. Žadatelka souhlasí s právním názorem, že je vnitřní záležitostí každého státu určit podle vlastního práva, kdo jsou jeho občané. Z odůvodnění rozhodnutí však musí být dle žadatelky zřejmé, proč správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části rozhodnutí. V opačném případě by dle jejího názoru mohl vzniknout prostor pro případnou svévoli rozhodujících správních orgánů. Žadatelka dále uvádí, že je toho názoru, že splňuje všechny zákonné podmínky pro udělení státního občanství České republiky a její dosavadní průběh integrace do české společnosti je podle ní zárukou toho, že bude řádně plnit veškeré povinnosti vyplývající ze státoobčanského svazku. Na základě uvedeného žádá proto o změnu rozhodnutí tak, aby její žádosti bylo vyhověno.

V.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra konstatuje, že z předloženého spisu je zřejmé, že žadatelka splňuje výše citované podmínky pro udělení státního občanství České republiky, uvedené v § 7 odst. 1 písm. a), c), d) a e) zákona č. 40/1993 Sb.

Jakkoliv ministr vnitra s názorem Ministerstva vnitra jako prvoinstančního správního orgánu, že na udělení státního občanství není právní nárok, což již plyne z gramatické dikce ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb. (státní občanství České republiky lze na žádost udělit fyzické osobě, která splňuje tyto podmínky...), souhlasí, v dané věci shledal, že důvody uvedené v prvoinstančním rozhodnutí nejsou dostatečné pro zamítnutí žádosti žadatelky. Proto na návrh rozkladové komise rozhodl způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí. S ohledem na výše uvedené se proto již dále nezabýval námitkami žadatelky v rozkladu stran, dle jejího mínění, nedostatečného odůvodnění rozhodnutí Ministerstva vnitra o nevyhovění žádosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

